

C.W. Leadbeater

# Wesak

## Buddha-højtiden



**VisdomsNettet**

[www.visdomsnettet.dk](http://www.visdomsnettet.dk)

# WESAK

## *-ceremonien*

C.W. Leadbeater



VisdomsNettet  
[www.visdomsnettet.dk](http://www.visdomsnettet.dk)

# WESAK

## -ceremonien

Af C.W. Leadbeater  
Fra *The Masters and The Path*

(Oversættelse og redigering Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)



### **Buddhas tilsynekomst**

Tidspunktet for den fantastiske udstrømning af Gautama Buddhas specielle krafttype er fuldmånen i den indiske måned *Vaisakh* eller *Wesak*, som normalt svarer til maj. Det, der fejres, er alle de vigtige begivenheder i Buddhas sidste fysiske liv, hans fødsel, hans opnåelse af Buddha-værdigheden og hans afsked med det fysiske legeme.

I relation til dette besøg – og helt uden forbindelse med dets enorme åndelige betydning – udføres en eksoterisk ceremoni på det fysiske plan, hvor Gautama Buddha faktisk viser sig for en skare almindelige pilgrimme. Om han faktisk viser sig for pilgrimmene, er imidlertid ikke sikkert. De knæler alle i det øjeblik, Buddha kommer til syne, men det kan blot være en efterligning af mestrene og deres elever, som også knæler, fordi de virkelig *ser* herren Gautama Buddha. Det er sandsynligt, at

i det mindste nogle af pilgrimmene selv har set ham, for kendskabet til ceremonien er udbredt blandt buddhisterne i Centralasien, og den omtales som "tilsynekomsten af Buddhas skygge" eller afspejling, og traditionelle beretninger af den art er som regel temmelig nøjagtige.

Så vidt man kan se, er der ingen grund til at et menneske, som tilfældigvis er i nærheden på det tidspunkt, ikke skulle kunne deltage i ceremonien. Der gøres tilsyneladende ingen forsøg på at begrænse antallet af tilskuere, på trods af at man hører historier om, hvordan grupper af pilgrimme har vandret rundt i årevis uden at finde stedet.

Alle medlemmer af Det Store Hvide Broderskab – bortset fra Sanat Kumara og hans tre disciple – deltager normalt i denne ceremoni, og der er ingen grund til, at man ikke kan være til stede i sit astrallegeme. De, der er blevet betroet denne hemmelighed, plejer normalt at arrangere det sådan, at deres fysiske krop lægges til at sove ca. en time før det nøjagtige fuldmånetidspunkt og ligger uforstyrret indtil omkring en time efter.



### **Wesak-dalen**

Det udvalgte sted er et lille plateau omgivet af lave bjerge beliggende i den nordlige del af Himalaya ikke langt fra grænsen til Nepal – og måske omkring 600 km vest for byen Lhasa. Den lille slette har en aflang form. Den er omkring 2 km lang og halv så bred. Grunden falder lidt fra syd til nord, og er for størstedelens vedkommende bar og stenet, selvom den nogle steder er dækket af groft strittende græs og en lav buskvegetation. Et vandløb strømmer gennem vestsiden af plateauet, krydser det nordvestlige hjørne, løber ud omkring midt på nordsiden gennem en fyrretræsdækket kløft, og når til sidst en sø, der ses nogle kilometer væk.

Det omgivende land er vildt og ubeboet, og der er ingen bygninger i sigte ud over en enkelt stuparuin med 2 eller 3 hytter ved siden af sig på én af bakkeskråningerne i den østlige ende af plateauet. Omkring midt på den sydlige halvdel af sletten ligger en gigantisk gråhvid stenblok med årer af et glimtende stof – en alterlignende blok, som ca. er 4 meter lang, 2 meter bred og 1 meter høj.



### **Store grupper ankommer**

Nogle dage før det fuldmånetidspunktet rejser der sig en stadig voksende gruppe af mærkelige og kluntet udseende telte langs vandløbets bredder og op ad de tilstødende bakkeskråninger. Dette ellers meget øde sted lives op af et stort antal lejrbaå. Store grupper af mennesker fra Centralasiens omvandrende stammer begynder at ankomme, og nogle endog fra det fjerne nord. En dag før fuldmånetidspunktet tager alle disse pilgrimme et særligt rituelt bad og vasker alt deres tøj som forberedelse til ceremonien. Nogle timer før fuldmånen samler disse mennesker sig på den lavere nordlige del af sletten og sætter sig på en rolig og ordnet måde på jorden, mens de hele tiden sørger for, at der er rigelig plads foran alterstenen.



Normalt er nogle af lamaerne til stede, og de benytter som regel lejligheden til at tale til folk. Ca. en time før fuldmånetidspunktet begynder de astrale besøgende at ankomme, og blandt dem medlemmerne af Det Store Hvide Broderskab. Nogle af mestrene at materialisere sig, så de kan ses af pilgrimmene, der modtager dem ved at knæle eller kaste sig til jorden.

Ved den lejlighed giver mestrene eller de højere indviede sig ofte tid til at få en venskabeligt sank med deres elever og andre tilstedeværende. Mens det sker, forbereder de, der har den opgave, den store altersten til ceremonien ved at dække den med smukke blomster, og i hvert hjørne anbringes store kranse af den hellige blå lotusblomst. I midten stilles en enestående smuk ciseleret gylden skål fyldt med vand, og lige foran den holdes en plads fri blandt blomsterne.



### **Ceremonien**

På et tegn fra Mahachohanen – omkring en halv time før fuldmånetidspunktet – samler medlemmerne af Det Store Hvide Broderskab sig på den åbne plads midt på sletten nord for det store stenalter. De stiller sig i tre rækker i en stor cirkel med ansigtet ind mod midten. Den yderste kreds består af yngre medlemmer, mens indehaverne af de større embeder indtager bestemte pladser i den inderste kreds. Derefter intonerer de på palisproget nogle mantraer fra buddhistiske skrifter, og når stemmerne dør ud, materialiserer herren Kristus sig i cirkelns centrum med kraftstaven i sin hånd. Dette fantastiske symbol er på en eller anden måde et fysisk center eller brændpunkt for de kræfter, der udsendes af Planetlogos. Kraftstaven blev magnetiseret af ham for millioner af år siden, da han for første gang satte den menneskelige livsbølge i kredsløb på Jordens kæde af kloder.

Åndsvidenskaben oplyser, at den er det fysiske tegn på, at Logos' opmærksomhed er rettet mod Jorden, og at den føres fra planet til planet efterhånden som opmærksomheden skifter. Den opbevares normalt af Sanat Kumara i Shamballa, og så vidt man ved, er Wesak-ceremonien den eneste lejlighed, hvor den forlader Sanat Kumaras varetægt. Der er noget gådefuldt ved den, for den ser ud, som om den altid er omgivet af ild, eller som om den har en aura af en lysende og alligevel gennemsigtig flamme. Det er værd at bemærke, at ingen andre end Kristus rører den under hele ceremonien.

Når Kristus materialiserer sig midt i cirklen bøjer alle mestrene sig respektfuldt mod ham, og der intoneres endnu et mantra. Mens ordene og tonerne lyder, deler de indre ringe sig i otte dele, så de danner et kors i den ydre cirkel – og Kristus står stadig i centrum.

Ved den næste bevægelse i dette imponerende ritual bliver korset til en trekant, og Kristus bevæger sig fremad, så han står i toppunktet og derfor nær ved alterstenen. Respektfuldt lægger han kraftstaven i den åbne plads mellem blomsterne foran den gyldne skål på altret, mens cirklen bag ham ændrer sig til en temmelig kompliceret buet figur, så alle har ansigtet vendt mod stenen. Ved den næste ændring bliver

den buede figur til en omvendt trekant og danner den sekstakkede stjerne. Denne figur opløses igen, og glider over i den femtakkede stjerne, mens Kristus stadig befinder sig i den sydlige spids og de andre mestre eller chohaner står i de fem punkter, hvor linjerne skærer hinanden.

Når dette syvende og sidste stadie er nået, ophører den mantriske sang, og efter et øjeblikks højtidelig stilhed udtaler Kristus – idet han igen tager kraftstaven i hånden og løfter den over sit hoved – nogle få kraftfulde ord på palisproget:

**"Alt er parat Herre – kom!"**



### **Buddha kommer til syne**

Derefter lægger Kristus igen den flammende stav på stenen, og på det nøjagtige fuldmånetidspunkt kommer herren Buddha til syne som en gigantisk skikkelse, der toner frem gennem luften over de sydlige bakker.

Det Store Hvide Broderskabs medlemmer bøjer sig med hinanden i hænderne, og mængden bag dem kaster sig til jorden og bliver liggende, mens de andre synger de tre vers, som herren Buddha under sit fysiske liv lærte skoledrengen Chatta. Derefter rejser folkemængden sig op og ser ærbødigt på herren Buddha, mens Det Store Hvide Broderskab – til ære for dem – intonerer *Maha mangala suttaens* ædle ord.

*"Herren Buddha, Sakyernes vise, er den største lærer blandt mennesker. Han gjorde, hvad der skulle gøres, og har nået den anden bred (nirvana). Han er fuld af kraft og energi. Ham, den velsignede, vælger jeg som min leder.*

*Sandheden kan ikke erkendes med de fysiske sanser. Sandheden befrier os for lidenskab, begær og sorg. Den lægger ikke pres på os, men er enkel og logisk. Den sandhed vælger jeg som min leder.*

*Alt, hvad der gøres for de otte ophøjede væsener, som parvis udgør de fire grader, og som kender sandheden, giver fuldt ud sin store belønning. Dette broderskab af ophøjede væsener vælger jeg som min leder”.*



### **Den største velsignelse**

Derefter rejser folk sig og ser med ærbødighed på Herren Buddha, mens Det Store Hvide Broderskab synger *Maha mangala suttaens* ædle ord. Professor Rhys Davids har oversat suttaen på denne måde:

*"I inderlig længsel efter det gode  
har mange devaer og mennesker  
betragtet forskellige ting som velsignede.  
Fortæl os da, Herre, hvad er den største velsignelse?"*

*Ikke at tjene det tåbelige  
men at tjene det kloge, at ære de, som er værd at ære,  
det er den største velsignelse.*

*At bo i et fredeligt land,  
at have gjort gode gerninger i tidligere liv,  
at have en sjæl opfyldt af de rigtige ønsker,  
det er den største velsignelse.*



*Stor indsigt og dannelse,  
selvkontrol og et veltrænet tankesind,  
venlige ord, der siges på den rigtige måde,  
det er den største velsignelse.*

*At støtte sin fader og moder,  
at værne om ægtefælle og børn,  
at følge et fredeligt mål,  
det er den største velsignelse.*

*At give en almisse og være retfærdig,  
at hjælpe de, der er beslægtede,  
at leve et moralsk liv,  
det er den største velsignelse*

*At afsky synd og undgå at synde,  
at afstå fra alle stærke drikke,  
utrætteligt at praktisere den rigtige adfærd,  
det er den største velsignelse.*

*Ærbødighed og beskedenhed,  
tilfredshed og taknemmelighed,  
at følge loven, når det kræves,  
det er den største velsignelse.*

*At være tålmodig og stilfærdig,  
at slutte sig til de rolige,  
at tale åndeligt i de rigtige situationer,  
det er den største velsignelse.*

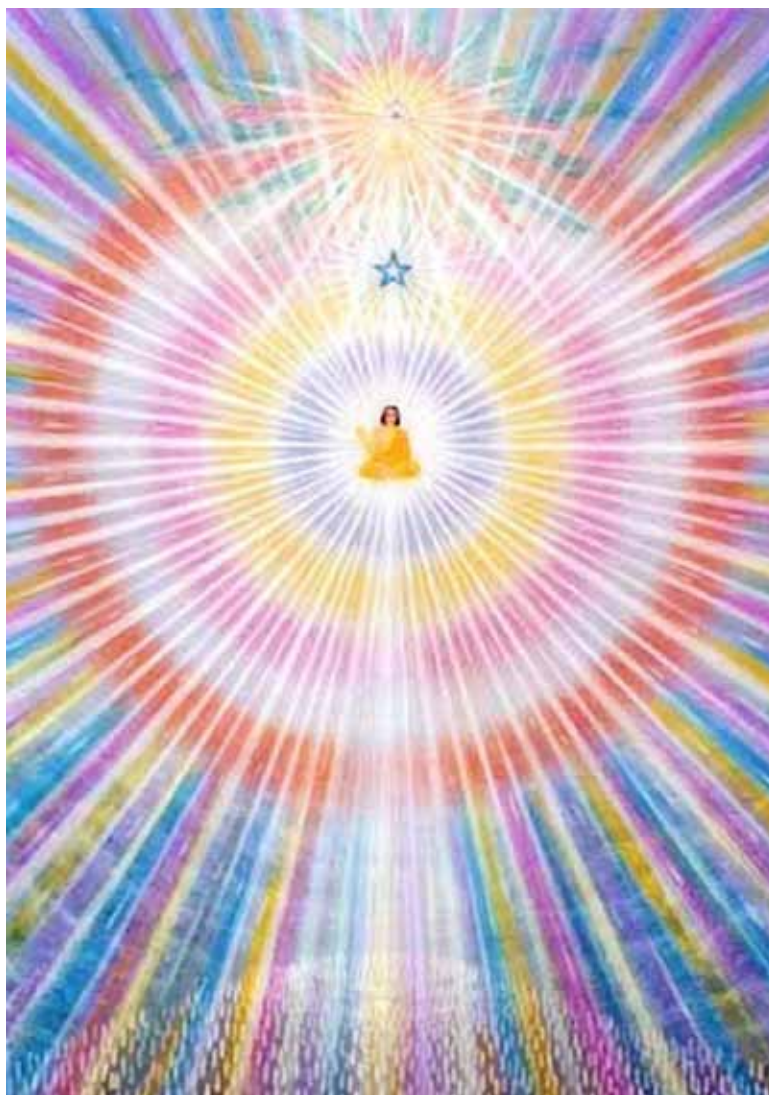
*Selvdisciplin og renselse,  
at kende de fire store sandheder,  
en klar erkendelse af nirvana,  
det er den største velsignelse.*

*At sjælen står fast og urokkelig  
under presset fra livets omskiftelser,  
lidenskabsløs, sorgløs og tryk,  
det er den største velsignelse.*

*Uovervindelig i enhver henseende  
er det menneske, der optræder sådan,  
altid lever det i sikkerhed,  
og det er den største velsignelse".*

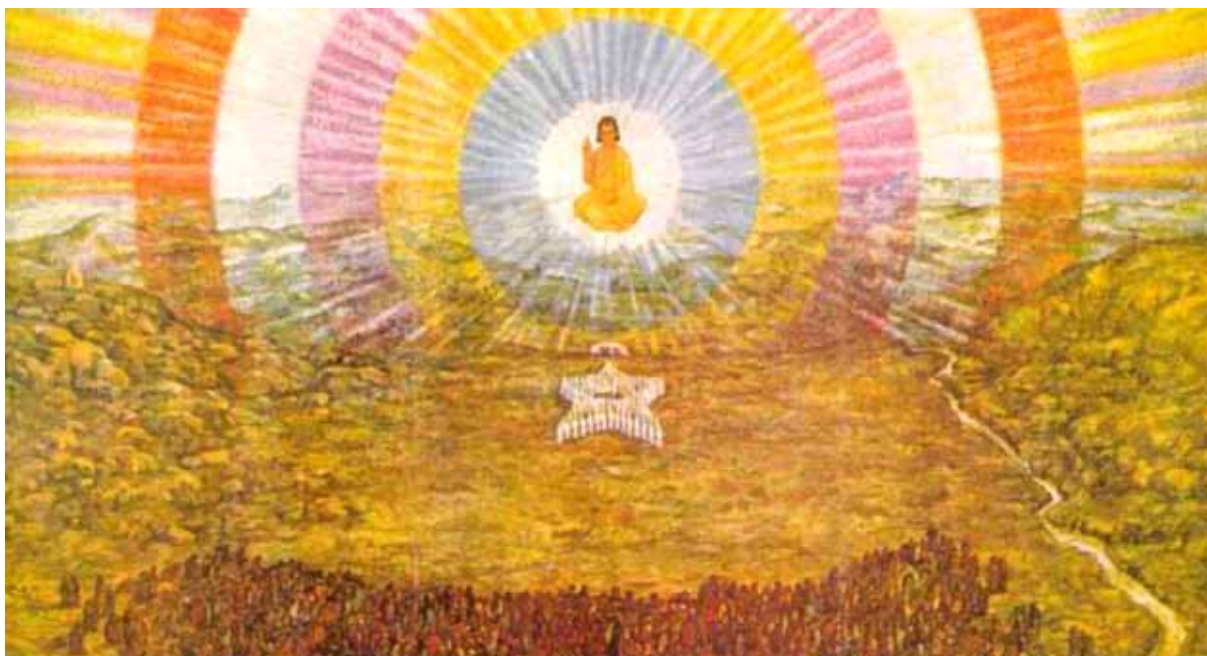
### **Et guddommeligt syn**

Skikkelsen, der glider hen over bakkerne, har en enorm størrelse, men gengiver alligevel formen på og trækkene ved det fysiske legeme, som Gautama Buddha havde, sidste gang han levede på Jorden. Buddha sidder med krydsede ben, hænderne samlede og er klædt i buddhistmunkens safrangule kappe, men på en sådan måde, at højre arm er blottet. Ingen beskrivelse kan give en korrekt forestilling om ansigtet – et ansigt, som i sandhed er gudelignende, idet det forener ro og styrke, visdom og kærlighed i ét udtryk, der rummer alt hvad man kan forestille sig som guddommeligt.



Man kan sige, at farveholdningen er gullig-hvid og trækkene skarpe. Panden er bred og ædel, øjnene store, lysende og dybt mørkeblå, næsen let buet og læberne røde og faste. Men alt dette er kun en beskrivelse af det ydre, og den giver kun en svag forestilling om den levende helhed. Håret er sort – næsten blåsort – og bølget. Mærkelig nok er det hverken langt efter indisk skik – eller barberet af, sådan som de orientalske munke gør det. Det er klippet af lige over skuldrene, delt i midten og redt tilbage fra panden. Det siges, at da prins Siddharta drog hjemmefra for at søge sandheden, greb han sit lange hår og skar det med ét sværdslag af lige over hovedet, for derefter at beholde den samme længde. Et af de mest slående træk ved dette smukke syn, er den strålende aura, der omgiver skikkelsen. Auraen falder i koncentriske kugler, sådan som alle vidt fremskredne menneskers aura gør

det. Skikkelsen er omgivet af et lys, som på en gådefuld måde er blændende og samtidig gennemsigtigt. Det er så stærkt, at det er vanskeligt at se på det. Uden om det ses en ring af strålende ultramarin, derefter en glødende og gylden gul, en dyb højrød, en ren sølvskinnende hvid og en pragtfuld purpur. Alle disse farver er naturligvis i virkeligheden kugler, selvom de viser sig som ringe, når de ses op mod himlen. Udenfor kuglerne og vinkelret på dem skyder stråler af en blanding af alle disse farver og med glimt af grønt og violet ind imellem.



I gamle buddhistiske skrifter er Buddhas aura beskrevet, og i beskrivelserne består de af disse farver i nøjagtig samme orden. Da man i 1885 ønskede, at der skulle udformes et specielt flag til buddhisterne i Ceylon, foreslog oberst Henry Steel Olcott i samråd med Sinhalesebrødrene i Colombo, at der blev brugt den samme karakteristiske gruppering af farver. Henry Steel Olcott fortalte, at han nogle år senere fra den tibetanske ambassadør via Indiens vicekonge, som han mødte i Darjeeling, erfarede, at farverne var de samme som i Dalai Lamas flag. Idéen med denne symbolske fane så derfor ud til at være almindeligt accepteret, og den er set i buddhistiske templer så lang væk som i Rangoon og Sacramento i Californien.

Det er naturligvis umuligt blot nogenlunde at beskrive auraens stråleglans og farvernes renhed, når de ses med himlen som baggrund. Alt hvad man kan, er at forsøge at hjælpe læserens egen fantasi.

Den højrøde farve i menneskets aura forklares sædvanligvis udelukkende som udtryk for vrede, og det korrekt i det almindelige lavere astrale område. Men desuden opdager man, at på de højere trin ser man en langt flottere og mere lysende skarlagensrød – ligesom selve kernen i en levende flamme – som er udtryk for mod og beslutsomhed. Det er naturligvis disse egenskaber – endda i særlig høj grad – der ses i Buddhas aura.

### **Herren Maitreya**

Herren Maitreya, der har en særlig fremtrædende en rolle i Wesak-ceremonien, vil engang i fremtiden overtage det embede, der nu er besat af Gautama Buddha. Derfor er det interessant at sammenligne hans aura med Buddhas.



*Arhat-aura*

Den letteste måde at gøre det på er at studere illustrationen af en arhats<sup>1</sup> aura og derefter forestille sig, at den ændres på følgende måde. Udover at være meget større end en arhats aura, er farverne ordnet på en lidt anden måde.

Kernen i auraen har et blændende hvidt lys ligesom hos arhaten. Lad derefter – idet den gule elimineres – den rosa oval beholde sin nuværende position, men den strækker sig helt ind til kanten af den hvide. Anbring et gult bånd uden for den rosa oval i stedet for den blå. Uden for det grønne kommer et blå bånd – og uden for det et violet. Men uden for det violette følger igen et bredt bånd af den mest strålende lyse rosa, som det violette umærkeligt toner over i. Uden for det hele kommer så udstrålingen af blandede farver. Strålerne af hvidt lys glimter igennem på samme måde, men selv de ser ud til at være svagt farvet af den allestedsnærværende lyse rosa. Hele auraen giver indtryk af at være badet i den mest forfinede og alligevel lysende rosa nuance.

---

<sup>1</sup> Arhat eller arahat, arhan, rahat etc. betyder "den værdige" – "den der har gjort sig fortjent". En arhat har taget 4. indvielse.

Det er værd at bemærke, at i denne aura kommer farverne i nøjagtig samme rækkefølge som i solspektret, bortset fra at orange og indigo er udeladt. Først rosa (som er en slags rød), så gul, grøn, blå, violet og derefter fortsætter farverne over i ultraviolet, der smelter sammen med rosa – idet hele spektret begynder forfra igen i en højere oktav på samme måde som de laveste astrale følger efter de højeste fysiske farver.



Naturligvis er det en meget mangelfuld beskrivelse, men det er den bedste der kan gives. Man må forstå, at auraen findes i mange flere dimensioner end det er muligt at gengive. For overhovedet at kunne sige så meget som der her er sagt, er der forsøgt at gøre noget, der svarer til at lægge et tredimensionalt snit i den. Men det er nødvendigt at huske, at snittet lige så godt kunne være lagt på en lidt anden måde, og at det ville have givet et andet resultat – som også ville være sandt. Det er håbløst at forsøge at forklare de højere verdners realiteter med fysiske ord.

### **Den gyldne skål**

Når *Maha mangala suttaen* er færdig, tager Kristus den gyldne skål med vand fra alterstenen og løfter den et øjeblik over sit hoved. Menneskemængden bagved, som også har skaffet sig skåle med vand, følger hans eksempel. Mens Kristus sætter skålen tilbage på alterstenen, synges der endnu et vers af suttaen.

*"Han er Herren, helgenen, som har den fuldendte viden, som besidder de otte former for kundskab og har gennemført de femten hellige øvelser, som har rejst den lange vej, der fører til buddha-stadiet, som kender de tre verdener, den uforlignelige, gudernes og menneskehedens lærer, den velsignede, Herren Buddha".*

Når det er forbi, stråler et smil af ubeskrivelig kærlighed fra Buddhas ansigt, mens han løfter hånden til velsignelse, og en regn af blomster falder ned blandt folk. Igen bøjer medlemmerne af Det Store Hvide Broderskab sig. Igen falder mængden på knæ, mens Buddhas skikkelse langsomt toner bort på himlen. De tilstedeværende bryder nu ud i befriende glædes- og lovprisningsråb. Det Store Hvide Broderskabs medlemmer kommer i rangorden op til Kristus, og hver drikker en smule vand af den gyldne skål.

Folk drikker også en mundfuld af deres skåle, og tager så resten med hjem i gammeldags læderflasker. De bruger det som helligt vand, der kan drive onde indflydelser væk fra deres hjem eller måske helbrede syge. Derefter bryder det store selskab op med gensidige lykønskninger, og folk begiver sig på vej mod deres fjerne hjem med et uudsletteligt minde om den overjordiske ceremoni, de deltog i.

Den tibetanske mester Djwhal Khul siger:

*Ingen pris er for høj at betale, hvis man ønsker  
at være til gavn for Hierarkiet  
ved fuldmånen i maj – Wesak-ceremonien.*





**VisionsNettet**

[www.visionsnettet.dk](http://www.visionsnettet.dk)